

τῆς ἡμετέρας περιεργείας, καθότι οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἀμφέβαλλον περὶ τοῦ ἀξιοπίστου τῆς διηγήσεως, ἀνεζήτησα ἂν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἐπιστήμης ἀνεφέρετο τοιοῦτόν τι. Πράγματι λοιπὸν ἀνεῦρον ἐν τῷ περιοδικῷ «Φύσει» τοῦ Tissandier ἐπιστολὴν τινα τοῦ ἱατροῦ Bordier περιγράφουσαν τοὺς ἤχους τῆς φωνῆς τοῦ ἄσματος τῶν μυῶν. Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ἐταιρείας τῆς ἐγκλιματίσεως τῶν ζῴων τῆς ἐν Παρισίοις ἐδρευούσης, ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς: Ὁ κ. Brierre μετὰ πλείστων ἄλλων ἐπιμαρτυρούντων τὸ συμβᾶν ἤκουσε μὺς ἄδοντας ἐν Ἀγιῷ Μιχαὴλ τῆς Βανδέας. Κατ' ἀρχὰς ἐξέλαβον οὗτοι τὰ ἄσματα ὡς συρίγματα ἐρπετῶν, μετ' ὀλίγον ὅμως παρετήρησαν, ὅτι αἱ φωναὶ προήρχοντο ἐξ ἐπίπλου τινὸς ἀγορασθέντος ἐν τῇ δημοπρασίᾳ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας καὶ πλήρους ὄντος μυῶν. Τὰ ἄσματα συνήθως ἤρχιζον τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ὁ κ. Brierre ἐσκέφη νὰ ἀλείψῃ μὲ ἔλαιον τὰ κλεῖθρα τοῦ ἐπίπλου καὶ προστρίψῃ διὰ σάπωνος τὰς σανίδας τῶν ἐρμαρίων, διὰ νὰ δύναται εὐκόλως καὶ ταχέως ἀνευ θορύβου ν' ἀνοίγῃ ταῦτα. Οὕτως ἑσπέραν τινὰ μόλις ἤρχισαν τὰ ἄσματα ἀνοίξας ταχέως, κατώρθωσεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς νὰ παρατηρήσῃ τὰς παλμικὰς κινήσεις τοῦ λάρυγγος μὺς, ἄδοντας ἄσμα ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ πτηνοῦ βασιλίσκου, ἔχοντος τὸ ῥύγχος, ἐν ἧ θέσει κρατεῖ αὐτὸ κύων ὑλακτῶν. Κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὸν μῦν διὰ τῆς χειρὸς, καὶ νὰ δεῖξῃ αὐτὸν εἰς ἄλλου; οὗς προσεκάλεσε. Τὸν διέφυγεν ὅμως οὗτος, διότι μόλις ἐκράτει αὐτὸν διὰ τῆς χειρὸς φοβούμενος μὴ τῷ ἐπιφέρει ἀσφυξίαν.—Τὰ ἄσματα ἐπανελήθησαν τὴν ἰδίαν νύκτα καθὼς καὶ τὰς ἀκολουθοῦς.

Ὁ κ. Brierre δὲν παραδέχεται ὅτι τὸ ἄσμα τῶν μυῶν εἶνε ἀπλῶς μίμησις τοῦ ἄσματος τῶν καναρινίων, διότι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τοιαῦτα πτηνὰ δὲν ὑπῆρχον, μῆτε δ' ὀρώνη κτήτωρ τοῦ ἐπίπλου εἶχε τοιαῦτα ἐν τῷ οἴκῳ του.

* *

Τὸ ὀρμέμφυτον τῶν ζῴων.—Αἱ καθ' ἑκάστην γινόμεναι παρατηρήσεις ὑπὸ φυσιοδιφῶν μὴ προκατειλημμένων ἐξ ἐσφαλμένων ἰδεῶν, ἀποδεικνύουσιν ὅτι τὸ ὀρμέμφυτον ἀντὶ νὰ εἶνε ἐνδύμυχος τάσις τῆς τυφλῆς φύσεως, εἶνε μᾶλλον ἀποτέλεσμα πείρας καὶ σκέψεως. Τὸ ζῶον ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε δὲν ὠθεῖται εἰς πρᾶξιν τινα, ἀλλὰ διότι ἐκ πείρας ἐπίσθη περὶ τῆς τοιαύτης ἀνάγκης. Ὁ ἐν Αἰτωλικῷ ἱατρός κ. Παρλαπάς, εἰς ὃν ὀφείλει ἡ ἐπιστήμη πολλὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, μοὶ διηγήθη τὸ ἐξῆς: Ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ οἴκου του ζεύγος χελιδόνων εἶχε πῆξει τὴν φωλεάν του. Μετ' ὀλίγον εἰς ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ γεννηθέντων νεοσσῶν, συ-

νωστιζόμενος ἐκ τῶν ἐν τῇ φωλεᾷ πολυαρίθμων ἀδελφῶν του κατέπεσε ταύτης. Τὴν ἐπαύριον παρετήρησεν ὁ ἱατρός, ὅτι ἡ μὲν θήλεια συγκρατουμένη ἐπὶ τῆς φωλεᾶς καὶ ἀνοικτὴν ἔχουσα τὴν μίαν τῶν περυγῶν τῆς παρημποδίζε τὴν κατάπτωσιν τῶν ἄλλων τέκνων τῆς, ὁ δὲ ἄρρην πηγαίνων καὶ ἐρχόμενος ἔφερε τὸ ἀναγκαῖον ὑλικόν, ὥστε ἐν μίᾳ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ τὸ στόμιον τῆς φωλεᾶς προῦφυλάχθη διὰ προχώματος πάχους ἐνὸς δακτύλου, ὅπερ δεικνύει ὅτι οἱ σύζυγοι, σκεφθέντες μετὰ τὸ γεγονός τῆς ἀπωλείας ἐνὸς τῶν τέκνων των,—διότι τὸ καταπεσὸν ἀπέθανεν,—ἐπίσθησαν ὅτι ἦτον ἀνάγκη νὰ ὑψώσωσιν ἐπ' ὀλίγον τὰ χεῖλη τῆς ἐξόδου τῆς φωλεᾶς των, ὅπερ καὶ ἔπραξαν.

* * A.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἱατρός N* εἶχε καλέσει ἐργάτην τινὰ νὰ τοῦ στρώσῃ μὲ μάξιμα τὴν αὐλὴν του.

Προχθὲς καταβαίνει νὰ ἰδῇ πῶς πηγαίνει ἡ ἐργασία, καὶ εὐρίσκει τὸν ἐργάτην νὰ παραγεμίζῃ μὲ χῶμα τὰ χαίνοντα μέρη ὅπου δὲν εἶχε προσαρμόσῃ καλὰ τὰς πλάκας.

—Τί κάνεις αὐτοῦ, μάστορη; λέγει ὁ ἱατρός. Ζητεῖς νὰ ἴμπαλώσῃς τὴν κακὴν ἐργασίαν ποῦ ἔκαμες;

—Κάμνω ὅπως καὶ ἡ εὐγενεῖα σας, ἐξοχώτατε! σκεπάζω μὲ χῶμα τὰς ἀπροσεξίας μου!..

* *

—Πές μου, μπαμπᾶ μου, ἀλήθεια, μεγαλόνοις ἀκόμη; ἔλεγε προχθὲς μικρὰ κόρη πρὸς τὸν πατέρα της, οὕτινος ἡ φαλακρότης ὀλονὲν ἐλάμβανεν εὐρυτέρας διαστάσεις.

—Ὅχι, παιδί μου! μὰ γιατί ἐρωτᾷς;

—Νὰ, γιατί βλέπω τὸ κεφάλι σου ποῦ ξεφουτρώνει ἀπὸ μέσα ἀπ' τὰ μαλλιά σου!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οἱ ἐπισωρεύοντες πλούτη ἢ τιμὰς διὰ τὸν χρόνον τοῦ γήρατος, ὅτε ἀποσβεννυμένης τῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν δὲν δύναται πλέον νὰ κάμωσιν αὐτῶν χρῆσιν, ὁμοιάζουσι πρὸς ἀνηρώπους, οὔτινες, ἔχοντες μίαν ὥραν νὰ κοιμηθῶσι, καταναλισκοῦσι τὰ πενήντα λεπτὰ ἵνα ἐτοιμάσωσιν ἑαυτοῖς καλὴν καὶ μαλακὴν κλίνην, ἀντὶ νὰ κοιμηθῶσιν ὀλόκληρον τὴν ὥραν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀχύρου ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ σκληροῦ ἐδάφους.

Εὐθὺς ὡς ὁ ἔρωε γείνη Ζηλότυπος ἀποκτᾷ ἑκατὸν ὀφθαλμοὺς ὡς τοῦ Ἄργου· ἀλλ' ἐκ τῶν ἑκατὸν αὐτῶν ὀφθαλμῶν οὔτε δύο ὑπάρχουσιν οἱ βλέποντες ὀρθῶς.